

Acordurile privind prețurile de reparare a vehiculelor asigurate încheiate între societățile de asigurări și atelierelor de reparație au un obiect anticoncurențial și sunt așadar interzise dacă sunt, prin însăși natura lor, dăunătoare pentru buna funcționare a concurenței

Caracterul dăunător al acestora trebuie apreciat în raport cu cele două piețe relevante, și anume cea a asigurărilor auto și cea a reparației vehiculelor

Societățile de asigurări maghiare – în special Allianz Hungária și Generali-Providencia – convin o dată pe an împreună cu concesionarii de automobile, sau cu asociația națională care îi grupează, condițiile și tarifele aplicabile pentru serviciile de reparații care trebuie plătite de societatea de asigurări în caz de accidente ale vehiculelor asigurate. Astfel, în cazul unui accident, service-urile concesionarilor pot să efectueze direct reparațiile potrivit acestor condiții și tarife.

În acest context, concesionarii au două categorii de raporturi cu societățile de asigurări: pe de o parte, aceștia repară, în caz de accident, vehiculele asigurate în numele societăților de asigurare și, pe de altă parte, acționează ca intermediari pentru acestea din urmă, oferind asigurări auto propriilor clienți cu ocazia vânzării sau a reparației vehiculelor. Acordurile încheiate între societățile de asigurări și concesionari prevedeau că, pentru reparația vehiculelor avariate, concesionarii percep un tarif majorat în funcție de numărul și de procentul de contracte de asigurare vândute pentru societatea de asigurări în cauză.

Considerând că aceste acorduri aveau ca obiect restrângerea concurenței pe piața contractelor de asigurări auto și pe cea a serviciilor de reparații auto, autoritatea maghiară de concurență a interzis continuarea practicilor respective și a aplicat amenzi¹ societăților în cauză.

Legfelsőbb Bíróság (Curtea Supremă, Ungaria), sesizată cu recurs în speță, solicită Curții de Justiție să stabilească dacă acordurile în cauză au ca obiect împiedicarea, restrângerea sau denaturarea concurenței.

În hotărârea pronunțată, Curtea amintește mai întâi că acordurile care au un astfel de obiect, și anume cele care prin însăși natura lor sunt dăunătoare pentru buna funcționare a concurenței, sunt interzise fără să fie necesară examinarea efectelor lor asupra concurenței.

În continuare, Curtea constată că acordurile examinate stabilesc o legătură între două activități în principiu independente, și anume serviciul de reparare a vehiculelor și intermedierea asigurărilor auto. În această privință, Curtea subliniază că deși stabilirea unei astfel de legături nu înseamnă în mod automat că acordurile în cauză au ca obiect restrângerea concurenței, aceasta poate constitui totuși un element important pentru a aprecia dacă acordurile menționate sunt, prin natura lor, dăunătoare bunei funcționări a concurenței. În acest context, Curtea arată că, deși este vorba în

¹Oficiul maghiar de concurență a aplicat amenzi în cuantum de 5 319 000 000 HUF (aproximativ 18 215 753 de euro) în cazul Allianz Hungária, de 1 046 000 000 HUF (aproximativ 3 582 191 de euro) în cazul Generali-Providencia, de 360 000 000 HUF (aproximativ 1 232 876 de euro) în cazul Asociației naționale a concesionarilor de mărci (GÉMOSZ), de 13 600 000 HUF (aproximativ 46 575 de euro) în cazul Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz kft și de 45 000 000 HUF (aproximativ 154 109 de euro) în cazul Paragon-Alkusz Zrt, succesoare în drepturi a Magyar Opelkereskedők Bróker kft.

prezenta cauză despre acorduri verticale – și anume acorduri încheiate între întreprinderi neconcurente –, acestea pot avea ca obiect restrângerea concurenței.

Curtea precizează de asemenea că, în speță, obiectul acordurilor considerate nelegale trebuie apreciat din perspectiva celor două piețe afectate. Astfel, îi revine instanței maghiare obligația de a verifica pe de o parte dacă, ținând seama de contextul economic și juridic în care se înscriu, acordurile verticale contestate prezintă un grad suficient de nocivitate pentru concurență pe piața asigurărilor auto, care permite să se constate că au ca obiect restrângerea concurenței. Acesta ar fi cazul în special dacă dreptul național ar impune concesionarilor care acționează ca intermediari sau ca agenți de asigurări să fie independenți în raport cu societățile de asigurări. De asemenea, obiectivul anticoncurențial al acordurilor ar fi stabilit și dacă ar fi probabil ca, în urma încheierii lor, concurența pe piața asigurărilor auto să fie eliminată sau grav diminuată.

Pe de altă parte, pentru a aprecia obiectul acordurilor în cauză în raport cu piața serviciilor de reparații de vehicule, instanța maghiară va trebui să țină cont de faptul că aceste acorduri apar ca fiind încheiate pe baza „prețurilor recomandate”, stabilite în decizii adoptate de asociația națională care grupează concesionarii de automobile. În ipoteza în care această instanță constată că aceste decizii aveau ca obiect restrângerea concurenței prin uniformizarea tarifelor orare pentru repararea vehiculelor și că, prin acordurile verticale considerate nelegale, societățile de asigurări au confirmat în mod voluntar aceste decizii, ceea ce poate fi prezumat în cazul în care acestea au încheiat un acord direct cu asociația menționată, nelegalitatea respectivelor decizii ar antrena și nelegalitatea acordurilor în cauză.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708